

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Bc. Kryštofem Hornem v právní věci

žalobce: **Ing. J. D.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Bystríkem Buganem
sídlem náměstí Republiky 1037/3, Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2020, č. j. 170859/2020/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2020, č. j. 170859/2020/KUSK se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Ing. Bystríka Bugana, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Komise k projednávání přestupků města Sedlčany (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 25. 8. 2020, č. j. PŘ/17089/2020-Ro (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“), kterého se měl dopustit tím, že v přesně nezjištěné době, nejméně dne 1. 6. 2019, dne 30. 6. 2019 v době od 6:00 do 14:33 hodin a dne 26. 7. 2019 v době od 12:30 do 15:00 hodin na pozemku u rekreační chaty v zahrádkářské kolonii „A.“ v k. ú. N. (správně

mělo být uvedeno patrně k. ú. N. P. – poznámka soudu) úmyslně pouštěl hlasitou hudbu z reproduktoru, čímž obtěžoval své sousedy J. D., M. B. a M. Č.. Žalobce měl tedy uvedeným jednáním úmyslně narušit občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil schválnosti. Za spáchaný přestupek byla žalobci v souladu s § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Vedle toho byla žalobci podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
3. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
4. Účastníci řízení na výzvu soudu v poskytnuté lhůtě nesdělili, zda souhlasí s tím, aby bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení jednání, proto lze s poukazem na § 51 odst. 1 s. ř. s. mít za to, že s tímto postupem souhlasí. Pro rozhodnutí bez nařízení jednání jsou splněny ostatně i podmínky dle § 76 odst. 1 s. ř. s.

Podstatný obsah správního spisu

5. Dne 1. 6. 2019 se k obvodnímu oddělení Sedlčany územního odboru Příbram Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „policejní orgán“) dostavila paní M. B., která vypověděla, že se asi po dobu uplynulého roku a půl v rekreační osadě A. setkává s tím, že žalobce soustavně a schválně znepríjemňuje život chatařům v této oblasti, a to pouštěním hlasité hudby z reproduktorů na svém pozemku a dále též ze svého auta, které parkuje na různých místech rekreační osady. Vozidlo žalobce úmyslně nechává stát většinou před chatami lidí, kteří nesouhlasili s tím, aby si žalobce na svém pozemku zřídil studnu. Paní B. uvedla, že žalobce ruší nejen přímo ji, jelikož pobývá v chatě, která s pozemkem žalobce sousedí, ale že svým jednáním obtěžuje také všechny chataře v lokalitě. Ostatním chatařům v osadě žalobce vyhrožuje a častuje je vulgárními nadávkami. Oznamovatelka B. navrhla provést výslech svědka pana D., který je rovněž chatařem v rekreační osadě.
6. Dne 2. 6. 2019 policejní orgán v rámci místního šetření v rekreační osadě vytěžil pana A. K. s manželkou A. K.. Dle úředního záznamu uvedené osoby shodně sdělily, že již delší dobu dochází v zahrádkářské kolonii k neshodám mezi chataři a žalobcem. Vypověděly přitom rovněž, že žalobce pouští hlasitou hudbu na svém pozemku, jakož i ze svého vozidla v jiné části osady. Obdobnou výpověď podali dne 6. 6. 2019 manželé V. a M. B.. Ti se měli navíc ve chvíli, kdy žalobce upozornili na hlasitou hudbu, setkat s vulgárními nadávkami ze strany žalobce.
7. Dne 6. 6. 2019 policejní orgán vytěžil rovněž pana J. D., který rovněž potvrdil, že žalobce pouští v rekreační osadě hudbu takovým způsobem, že pokud se chce na svém pozemku bavit přes plot se sousedem, vůbec mu kvůli hlasitosti hudební produkce nerozumí. Když

dotyčný svědek žalobce v minulosti upozornil na přílišnou hlasitost hudby, byl jím častován nadávkami a bylo mu z jeho strany vyhrožováno „fyzickou likvidací“. Svým jednáním spočívajícím v neúnosně hlasitém pouštění hudby prý žalobce znepříjemňuje lidem v osadě odpočinek již cca 2 roky.

8. V návaznosti na uvedená zjištění oznámil dne 22. 6. 2019 policejní orgán správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 a 4 zákona o některých přestupcích.
9. Dne 30. 6. 2019 provedla hlídka policejního orgánu v zahrádkářské kolonii na základě telefonického oznámení pana J. D. místní šetření. Dle úředního záznamu hlídka zjistila, že na celistvě oploceném žalobcově pozemku je umístěný reproduktor, který je nasměrován na mírně svažitou osídlenou část rekreační osady a line se z něj hudba rádia Blaník. Hudba byla dle hlídky velmi hlasitá, překračovala únosnou mez, byla slyšet na všech pozemcích osady a rušila chataře ve výkonu vlastnických práv. Hlídka se pokusila žalobce kontaktovat. Na zvonění žalobce nereagoval, hlídce neotevřel a hlasitou hudbu neztlumil. V návaznosti na uvedená zjištění policejní orgán správnímu orgánu I. stupně téhož dne oznámil podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích.
10. Dne 26. 7. 2019 provedla hlídka policejního orgánu v zahrádkářské kolonii na základě telefonického oznámení paní M. B. opětovně místní šetření. Z úředního záznamu plyne, že se hlídka na místě setkala s oznamovatelkou, která vypověděla, že žalobce pouštěl hlasitou hudbu, avšak ztlumil ji těsně před příjezdem hlídky. Dle výpovědi B. žalobce hudbu zapíná vždy, když někdo do osady přijede. Reprodukory pak žalobce údajně směřuje k pozemkům těchto lidí. Pokud mají tito chataři proti hlasitosti hudby námitek, pustí žalobce hudbu ještě hlasitěji. Uvedeného dne tak činil v době cca od 12:30 do 15:00 hodin. Dle oznamovatelky se žalobce netají tím, že chce sousedy z osady vyhnat. Hudbu dle její výpovědi žalobce v osadě pouští, kdykoliv se ona v osadě nachází. Na místě se hlídka setkala též s panem M. Č., který si situaci nahrál na mobilní telefon. Hlídka, které pan Č. předložil videozáznam k nahlédnutí, konstatovala, že hudba hrála skutečně nahlas. Hlídka na místě hovořila též se žalobcem, který měl uvést, že si dělají s ostatními osadníky vzájemně naschvály, ale že uvedeného dne neměl hudbu puštěnou příliš hlasitě. V návaznosti na uvedená zjištění policejní orgán správnímu orgánu I. stupně téhož dne oznámil podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o některých přestupcích
11. Dne 9. 9. 2019 doručil správní orgán I. stupně žalobci oznámení o zahájení řízení o přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o některých přestupcích.
12. Dne 30. 10. 2019 se před správním orgánem I. stupně uskutečnilo ústní jednání. V rámci něho žalobce uvedl, že ve dnech, kdy se měl dopustit přestupkového jednání, hudbu skutečně pouštěl. Žalobce má dle svých slov venku (míněno tedy na pozemku u své chaty) „bedýnku, která sama hraje“. Hudbu však žalobce nepouštěl nikdy nahlas, a už vůbec ne naschvál. Nikoho nechtěl rušit, žádné srazy a párty na své chatě nepořádá. Žalobce uvedl, že zahrádkářská kolonie se nachází uprostřed lesů. V této souvislosti žalobce vyslovil názor, že takováto lokalita má i své specifické akustické vlastnosti. Zvuk se dle jeho názoru v kolonii odráží více, než kdyby se kolonie v lese nenacházela. Žalobce dále prezentoval názor, že podávání podnětů ze strany svědků pramení ve sporu majícím základ ve

vodoprávním řízení, v němž žalobce žádal o umístění a provedení vrtané studny. Dále uvedl, že v minulosti mu na pozemek vnikl syn paní B. a ze sklepa si odnesl „nějakou věc“. Žena žalobce zase měla mít květiny na zahradě polité naftou. K události ze dne 30. 6. 2019 žalobce uvedl, že měl puštěnou hudbu asi do 9:30 h. Posléze šel ke svému kamarádovi. Když se navrátil ke své chatě, rádio hrálo nahlas. Dle mínění žalobce tedy někdo musel vniknout na jeho pozemek a rádio mu zapnout. Žalobce rádio vypnul a posléze šel k manželům K., „kteří to mohou dosvědčit“. V době, kdy na místě byla uvedeného dne hlídka policejního orgánu, žalobce v chatě nebyl.

13. Dne 30. 10. 2019 správní orgán I. stupně rovněž vyslechl svědky D., B., Č. a B.. Svědek D. uvedl, že si nevzpomíná na každé jednotlivé datum, kdy žalobce pouštěl v osadě hudbu. Dle jeho slov nebylo každé takovéto rušení řešeno. Pamatuje si však na incident z blíže neurčeného dne měsíce března 2019 a ze dne 30. 6. 2019, kdy incident oznamoval policii. Toho dne rádio hrálo od rána od 6 hodin. Svědek D. toto jednání považuje za schválnost, dle jeho mínění to „obtěžuje všechny“. S žalobcem svědek D. nekomunikuje už 2 roky. Od té doby, co žalobce není členem představenstva spolku zahrádkářů, vyhrožuje. Svědek D. uvedl, že žalobce napadl verbálně jeho samého i jeho manželku. K otázce právního zástupce žalobce, proč podněty nepodávají rovněž ostatní lidé, uvedl svědek, že mají z žalobce patrně strach. Dále uvedl, že schválnosti ze strany žalobce jsou činěny dlouhodobě. Reproductor natočí směrem na osadu, nechá hrát hlasitě hudbu a odejde. Do spisu svědek D. doložil nosič DVD, na němž má být zaznamenáno jednání žalobce, kterého byl svědek přítomen.
14. Svědkyně B. k jednání žalobce uvedla, že kdykoliv se v kolonii nachází, „je to každodenní“. Dále uvedla: *„Stala se tam nějaká věc se studnou, kdy mu to nepodepsali a [žalobce] řekl, že bude škodit ještě víc. On má otočené reprobedny směrem k paní M.. My tam jezdíme minimálně, pronajali jsme si chatu kvůli klidu (...) Já byla za [žalobcem] několikrát, prosila jsem ho, aby s nikým nebojoval, a on mi řekl, že sem jezdí za tímto účelem (...) Mně osobně [žalobce] řekl, že bude škodit. (...) Řekl, že je bude ničit ještě víc, že budou mít diskotéku.“* Do spisu svědkyně B. založila nosič flash disk, na němž má být zachycena hlasitá hudba.
15. Svědek Č. uvedl, že celá věc eskalovala v létě roku 2019. Svědek má pronajatou chatu od pana D., vývoj místních vztahů nezná. Blíže neuvedeného dne šel za žalobcem, jestli by nemohl ztlumit hudbu. Žalobce ho pozval dále a vztahy v kolonii mu vysvětloval. Přitom uvedl, že bude schválnosti činit nadále. Dále svědek k událostem tohoto dne uvedl: *„Repráky byly na plné pecky. Když jsem přivolał policii, tak se to lehounce stáhlo. Byli svědci i policisti. Dále byly eskapády se sekačkou v 6 h ráno. Je potřeba s tím něco dělat, takto to dál nejde. Reprobedny jsou na zahradě natočené na nás, nebo na osadu. Když má návštěvu, tak to tak nahlas nehraje. Hraje rádio Kiss. Nejsme tam často, ale ty víkendy, co jsme tam přes léto byli, tak k tomu docházelo.“*
16. Svědkyně B. uvedla, že dne 23. 3. 2019 žalobce postavil auto svědkyni u chaty, nechal otevřené okénko a hudbu nechal hrát „na plný pecky“. Dále uvedla: *„V létě to vyhrávalo jak u kolotočů, je to slyšet až k nám. Přesná data nevím, hraje rádio Blaník. Postaví tam reprák a ty hrajou (...) Já když to tam hraje, tak se seberu a jedu pryč (...)“*
17. Před vydáním rozhodnutí ve věci se žalobce k výpovědi svědků písemně vyjádřil. Ve vyjádření ze dne 6. 2. 2020 předně tvrdí, že hudbu nikdy nepouštěl nahlas, a už vůbec ne naschvál. Hudbu má velice rád pro relaxaci a odpočinek na zahradě. Uvedl dále mj., že svědek Č. je partnerem svědkyně B.. Tito svědci jsou přítom v nájemním vztahu se

svědkem D., od něhož mají dlouhodobě pronajatou rekreační chatu. Protože má žalobce se svědkem D. neustálé spory, nepovažuje žalobce svědky Č. a B. za důvěryhodné. Svědku D. považuje rovněž kvůli vzájemným sporům za nedůvěryhodného. Údajně kvůli vzájemným neshodám považuje žalobce za nevěrohodnou rovněž výpověď svědkyně B.. K její výpovědi týkající se události ze dne 23. 3. 2019 uvedl, že auto zaparkoval v osadě na nejvhodnějším místě k zaparkování tak, aby nestál v cestě a aby mohl objemnější věci složit na zahradu manželů K. a poté u nich setrvat několik málo minut na návštěvě. Nevzpomíná si, že by měl zapnuté rádio, ale pokud ano, zcela určitě nikoliv nahlas. Dle žalobce je běžné, že člověk poslouchá v autě rádio, přičemž když zastaví (v tomto případě pro vyložení objemnějších věcí), rádio zůstane nadále puštěné. Ke svědkyni B. žalobce dále uvedl, že mají neustálé vzájemné spory ohledně společných prostor a pravidel chodu osady. Tyto spory mají původ v době, kdy vedl místní spolek chatařů.

18. Dne 25. 8. 2020 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění uvedl, že hodnotil všechny důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že jednání, které je žalobci kladeno za vinu, se žalobce skutečně dopustil. Tedy dopustil se narušení občanského soužití hrubým jednáním, a to schválností, neboť hlasitá hudba vycházela opakovaně z reproduktoru umístěného na jeho pozemku. To je dle správního orgánu I. stupně dostatečně prokázáno jak výpověďmi svědků, tak úředními záznamy policejního orgánu ze dne 30. 6. 2019 a 26. 7. 2019, které jsou součástí správního spisu. K tvrzení obviněného k události ze dne 30. 6. 2019 správní orgán I. stupně uvedl, že verzi o tom, že někdo vnikl na žalobcův pozemek a hudbu zapnul, neuvěřil. Výpověďmi svědků Č. a B. při ústním jednání a při podání vysvětlení u policejního orgánu bylo prokázáno, že přestupkového jednání se žalobce dopouštěl i přede dnem 1. 6. 2019. Důvody týkající se nevěrohodnosti svědků nepovažuje správní orgán I. stupně za relevantní, neboť skutečnost, že svědkové jsou osoby blízké, nezpochybňuje průkaznost jejich výpovědí. Stejně tak dle žalobce průkaznost výpovědí svědků nezpochybňuje ani skutečnost, že svědek D. uzavřel se svědky Č. a B. nájemní smlouvu. Dle správního orgánu I. stupně je zřejmé, že přestupkové jednání bude oznamovat taková osoba, kterou jednání žalobce obtěžuje. Takováto osoba nemá důvod situaci zveličovat, neboť jedná v úmyslu, aby rušení klidného užívání nemovitostí v sousedství bylo v co nejkratší době ukončeno. Dle správního orgánu I. stupně bylo výpověďmi svědků D. a B. zjištěno, že pouštění hlasité hudby z reproduktoru na pozemku žalobce není výjimkou. Správní orgán I. stupně dále konstatoval, že vzhledem k tomu, že hudba z reproduktoru byla žalobcem pouštěna opakovaně i přes žádosti sousedů o ztišení, byla hlukem vnikajícím na pozemek sousedů v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezujícím obvyklé užívání sousedních pozemků vlastníky. Daná oblast je rekreační a uživatelé nemovitostí zde chtějí odpočívat a v klidu relaxovat. Tím, že se žalobce dopouštěl jednání opakovaně i přes veškerá upozornění, lze jednoznačně konstatovat, že jednal schválně.
19. Dle správního orgánu I. stupně tvoří provedené důkazy ucelený řetězec o vině žalobce. Skutková podstata přestupku tedy byla jednoznačně naplněna. Žalobce jednal aktivně a způsobil následek spočívající v tom, že došlo k opakovanému vniknutí hluku v míře nepřiměřené místním poměrům na pozemky jiných vlastníků, čímž došlo k podstatnému omezení obvyklého užívání sousedních pozemků vlastníky. Porušil tedy občanské soužití tak, že se vůči jinému dopouštěl schválnosti. Žalobce jednal v úmyslu přímém, kdy věděl, že se svým jednáním, které obtěžuje uživatele sousedních pozemků, dopouští protiprávního jednání naplňujícího skutkovou podstatu přestupku proti občanskému soužití. V rámci úvahy o výši uložené pokuty se potom správní orgán I. stupně vyjádřil

rovněž k otázce materiálního znaku přestupku, kdy uvedl, že má za to, že se jedná „o společensky škodlivé jednání vyšší než nepatrné“.

20. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V jeho odůvodnění uvedl mj., že si žalobce byl vědom, že hudbu pouští v chatové osadě určené k rekreaci a odpočinku všech osadníků. Byl přitom dle výpovědi svědků opakovaně upozorňován na obtěžující hlasitost hudby a žádán o její ztišení či vypnutí. Dle žalovaného lze ze shromážděných podkladů dovodit úmyslnou formu zavinění, a to úmysl přímý, tedy že žalobce chtěl svým jednáním ohrozit a porušit zájem chráněný zákonem, tj. pokojné občanské soužití. Žalovaný se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně o tom, že jednáním byla naplněna skutková podstata přestupku dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o některých přestupcích, tedy že se žalobce dopustil schválnosti jako hrubého jednání narušujícího poklidné občanské soužití. Dodal přitom, že žalobci nelze upřít právo pouštět si hudbu, nicméně v daném případě má žalovaný za to, že jednání žalobce je excesem svědčícím o tom, že nebylo vedeno toliko úmyslem pouštět si hudbu. Za nedůvodnou označil žalovaný námitku žalobce o vzájemném vztahu svědků. Dle žalovaného nemůže pro účelovost svědecké výpovědi svědčit sám o sobě vztah osob blízkých, respektive vztah nájemce a pronajímatele.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

21. Žalobce má za to, že správní orgány při zkoumání odpovědnosti žalobce za přestupek nezjišťovaly dostatečným způsobem naplnění materiálního znaku přestupku. Podle názoru žalobce se nelze omezit pouze na zkoumání toho, zda byly naplněny formální znaky přestupku. Učinit na základě výpovědi čtyř osob, které vůči žalobci dlouhodobě nechovají kladný vztah, závěr o tom, že jednáním žalobce v chatové osadě došlo k narušení občanského soužití, ačkoliv v osadě pobývají i jiní chataři, s nimiž má žalobce bezproblémové vztahy, považuje žalobce za postup „unáhlený a přinejmenším sporný“. Žalobce uvádí, že opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí je povinností správního orgánu, který je povinen zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce, a že žalobce není s ohledem na zákaz sebeobviňování povinen označovat důkazy na podporu svých tvrzení. Žalobce dále uvádí, že během ústního jednání dne 30. 10. 2019 uvedl možné svědky, kteří by potencionálně mohli svědčit v jeho prospěch. Tito svědci však nebyli správními orgány předvoláni. Správní orgány hlouběji nevyhodnotily vztahy mezi žalobcem a svědky ve vztahu k námitkám žalobce či věrohodnost svědků, a to zejména s ohledem na skutečnost, že hlavními důkazy o spáchání přestupku byly výpovědi právě těchto svědků.
22. Žalobce má dále za to, že nebyly naplněny všechny formální znaky přestupku, konkrétně předpoklad, že k narušení občanského soužití došlo úmyslným jednáním, spočívajícím ve formě hrubého jednání, které lze označit za schválnost. Závěry správních orgánů se opírají o tvrzení svědků, jejichž vztahy se žalobcem jsou dlouhodobě vyhrocené, a svědků, kteří jako sousedi protestovali proti vrtu studny žalobcem. Oba správní orgány se opomněly vypořádat s námitkami žalobce o nevěrohodnosti jednotlivých svědků, zejména jejich zaujatosti vůči žalobci, o rozporných svědeckých výpovědích nezakládajících se na pravdě nebo o ryze subjektivním charakteru výpovědí. Žalobce nepovažuje svědky, na jejichž výpovědích je postaven závěr o schválnosti jednání žalobce, za důvěryhodné. Někteří ze svědků opakovaně využívají možnosti zkomplikovat žalobci jeho pobyt v rekreační chatě v kolonii, a to mj. tím, že při pouštění hudby ihned volají na žalobce policii. Žalobce nepochybně, že si na svém pozemku v chatové osadě občas pouští hudbu, má však za to,

že jeho jednání nenaplnňuje intenzitu hrubého jednání, natož jednání, kterým vůči někomu činí naschvál.

23. Žalobce rozporuje závěry správních orgánů, že by se jednání dopustil v přímém úmyslu. Uvádí, že možná v některých případech jednal v nedbalosti, když zanedbal jistou míru opatrnosti při pouštění hudby na zahradě. Domníval se totiž, že jeho sousedé v chatové osadě nejsou. Nikdy však neměl v plánu narušovat občanské soužití v lokalitě. Spouště osadníků žalobce v minulosti pomáhal a má s nimi dobré vztahy. Dále o sobě žalobce uvádí, že je nekonfliktní typ, což dle jeho názoru prokazuje i skutečnost, že za přestupek proti občanskému soužití nebyl nikdy trestán. Na svém pozemku žalobce neorganizuje žádné hlučné oslavy či srazy. Hudbu z oblíbeného rádia si pouští většinou sám pro sebe a pro své potěšení.
24. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že se žalobce přestupkového jednání dopustil v úmyslu přímém, neboť si byl vědom, že hudbu pouští v chatové osadě určené k rekreaci a odpočinku všech osadníků. Současně byl žalobce mnohokrát upozorňován na obtěžující hlasitost hudby a byl požádán o její ztišení či vypnutí. Žalobce tedy chtěl svým jednáním ohrozit zájem chráněný zákonem. Ze spisového materiálu vyplývá, že ze strany žalobce došlo k hrubému jednání – k jednání naschvál. K námitce údajného nedostatku posouzení materiálního znaku přestupku žalovaný uvedl, že k naplnění materiálního znaku a současně znaků formálních došlo jednáním žalobce, který opakovaně naschvál rušil osadníky velmi hlasitou hudbou. Z dokazování vyplynulo, že hlučnost přesahovala míru únosnosti. Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani nezákonné, a proto navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Posouzení žalobních bodů

25. Dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o některých přestupcích „[f]yzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí schválnosti.“ Dle komentáře k citovanému ustanovení zákona o některých přestupcích „[s]chválnost musí mít povahu hrubého jednání a musí mít schopnost narušit občanské soužití. Ne každé jednání proto bude možné jako schválnost kvalifikovat. Bude se jednat zejména o jednání „naschvál“, které může negativně zasáhnout do práv jiného. Například zadržení míčů za situace, kdy majitelé předzahrádek byli vystaveni každodennímu strachu, kdy na jejich zahradě přistane míč, nelze považovat za schválnost, která má povahu hrubého jednání (MS Praha 1 A 24/2010). Naopak ze soudní judikatury vyplývá, že schválností může být např. úmyslné vysypání zeminy na letištní plochu (NSS 7 As 12/2010) nebo zabránění odchodu z pozemku a slovní rozepře (NSS 4 As 69/2005). Z praxe jsou známy např. tyto případy schválností: hlasité pouštění hudby v odpoledních hodinách a bouchání do podlahy (KS České Budějovice 54 A 10/2019), rozvádějící se manžel záměrně schovával věci manželce, soused sousedovi záměrně vyhazoval do schránky reklamní letáky a tím jeho schránku zahlcoval, sousedka úmyslně přestříhla sousedce šňůru s prádlem, rozvádějící se manžel oznámil ztrátu registračních značek z osobního automobilu, nové značky ale záměrně nevyzvedl a znemožnil tak manželce automobil užívat (KS Ostrava 19 A 30/2017), sousedka schválně pomazala zahradní židličku souseda exkrementy, soused schválně parkoval svá vozidla na komunikaci způsobem, jímž znemožňoval sousedovi na uvedených místech parkovat taktéž, soused nechal svého psa při venčení pravidelně močit na sousedovy túje, ač ho soused žádal, aby toho zanechal. Přestupek nevyžaduje mnohost útoků, k jeho spáchání stačí jedno jediné schválnostní jednání.“ [srov. STRAKOŠ, Jan. Zákon o některých přestupcích: Praktický komentář. Systém ASPI. Wolters Kluwer, komentář k § 7 odst. 1 písm. c) zákona o některých přestupcích].

26. V nyní projednávané věci spočívá dle žalovaného schválnost, již se měl žalobce v rekreační osadě A. vůči svým sousedům soustavně dopouštět, v obdobném jednání, které posuzoval Krajský soud v Českých Budějovicích v autorem citovaného komentáře připomínaném rozsudku ze dne 13. 5. 2020, č. j. 54 A 10/2019 - 18. Také v nyní projednávané věci měl žalobce dle správních orgánů opakovaně činit příkoří svým sousedům hlasitým pouštěním hudby. Činit tak měl dle názoru správních orgánů v přímém úmyslu narušit občanské soužití, tedy nikoliv pro svou vlastní potěchu. Své závěry o tom, že uvedené jednání bylo přestupkem proti občanskému soužití, opírají správní orgány o svědecké výpovědi celkem čtyř svědků – chatařů v inkriminované lokalitě, kteří měli být úmyslným hlukovým imisím vystaveni, jakož i ze sepsaných úředních záznamů policejního orgánu, který v rekreační osadě provedl několik místních šetření.
27. Žalobce v úvodu své žaloby předně namítá, že se správní orgány nedostatečným způsobem věnovaly otázce naplnění tzv. materiálního znaku přestupku.
28. Podle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se za přestupek považuje společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Přestupek je vymezen jednak pozitivním způsobem (tj. přímým označením jednání za přestupek) a dále negativním vymezením (tj. nejedná se o trestný čin). Pozitivní vymezení přestupku je vyjádřeno jednak formálními znaky uvedenými přímo v zákoně a dále materiálním znakem, který vyjadřuje míru společenské škodlivosti. Pro odpovědnost za spáchaný přestupek je nutné naplnit jak formální, tak materiální znaky přestupku. Materiálním znakem přestupku je jeho společenská škodlivost, přičemž za společensky škodlivé je považováno porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem (srov. § 3 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky).
29. K otázce materiálního znaku přestupku se vyjádřil správní orgán I. stupně, který v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí k žalobcovu jednání uvedl, že se jednalo o „o společensky škodlivé jednání vyšší než nepatrné“. Dle názoru soudu se jedná sice o poněkud strohé konstatování, nicméně jako takové ještě dostačující, a to zejména v kontextu toho, co dále správní orgán I. stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl – totiž že úmyslně hlasitě reprodukováná hudba byla hlukem vnikajícím na pozemek sousedů v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezujícím obvyklé užívání sousedních pozemků vlastníky. Z uvedeného jasně plyne názor správního orgánu I. stupně, že žalobce jím opakovaně činěnou schválností narušil zájem chráněný zákonem, kterým je v tomto případě pokojné občanské soužití. Soud nadto připomíná, že dle konstantní judikatury správních soudů tam, kde splývá materiální a formální znak přestupku, není třeba zevrubného odůvodňování, a naopak postačí i jen stručné konstatování, že je společenská škodlivost dána. Jak plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 As 24/2013 - 28, správní orgány se materiální stránkou v řadě případů *výslovně* zabývat nemusí, to zejména v těch situacích, kdy je naplnění materiální stránky nepochybné a ani přestupce naplnění materiální stránky nezpochybňuje. V nyní projednávané věci žalobce námitku nedostatečného posouzení materiálního znaku přestupku vznesl poprvé v žalobě. Tato námitka však s ohledem na výše uvedené není důvodná. Soud považuje v obecnosti jednání, které je žalobci vytýkáno – pokud by bylo jeho spáchání uvedeným způsobem řádně prokázáno – za bezohledné a bezdůvodně narušující užívání nemovitostí k rekreačním účelům a rovněž i společenské soužití v dané lokalitě, tedy za jednání bezpochyby společensky škodlivé.

30. Kromě pochybností ohledně naplnění materiálního znaku přestupku však žalobce v žalobě snesl argumenty, jimiž zpochybňuje rovněž naplnění formální stránky přestupku. Zpochybňuje tedy, že by komukoliv činil pouštěním hudby schválnost. V této souvislosti namítá, že závěr správních orgánů o odpovědnosti žalobce za přestupek je „unáhlený a přinejmenším sporný“, a to proto, že svědci, jejichž svědecké výpovědi představují stěžejní důkazy, jsou nevěrohodní, neboť vůči žalobci dlouhodobě nechovají kladný vztah. Návazně na to žalobce uvádí, že v osadě pobývají i jiní chataři, s nimiž má žalobce vztahy bezproblémové, a připomíná, že v rámci ústního jednání před správním orgánem I. stupně uvedl možné svědky, kteří mohli potencionálně svědčit v jeho prospěch. Skutečnost, že tyto svědky správní orgány nepředvolaly k výsledku, považuje žalobce za vážnou vadu v řízení. Stejně tak má žalobce za to, že se správní orgány opomněly vypořádat s jeho námitkami směřujícími k věrohodnosti jednotlivých svědků.
31. Jak soud uvedl již výše v rámci rekapitulace řízení před správními orgány, žalobce k události ze dne 30. 6. 2019 vypověděl, že v době příjezdu hlídky policejního orgánu do rekreační osady ve své chatě nebyl. Přitom při odchodu ke svému kamarádovi rádio vypínal, a proto je názoru, že se někdo musel dostat na jeho pozemek a rádio mu zapnout. To dle jeho výpovědi mohou dosvědčit jeho sousedé – manželé K.. Žalobce se přitom v průběhu řízení o sousedech K. zmínil ještě jednou. K tvrzení svědkyně B., že dne 23. 3. 2019 úmyslně zaparkoval před jejím pozemkem auto s otevřeným okénkem a hlasitě puštěnou hudbou, uvedl, že auto zaparkoval tak, aby mohl složit objemnější věci z auta na zahradu manželů K. a poté u nich setrvat několik málo minut na návštěvě. Přitom si nevzpomíná, že by nechal hlasitě hrát rádio, a pokud přeci jen ano, nebyla účelem schválnost. Důvodem, proč rádio zůstalo v autě hrát, byl pouhý fakt, že zkrátka nepovažoval za nutné na krátkou dobu, po kterou se u svých sousedů po vyložení nákladu zdržel, rádio vypínat.
32. Správní orgán I. stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí k žalobcově verzi události ze dne 30. 6. 2019 uvedl bez dalšího, že tvrzení, že někdo musel vniknout na žalobcův pozemek a tam hudbu zapnout, neuvěřil. Takovéto vypořádání však dle názoru soudu není dostačující, a to právě s ohledem na to, že správní orgány měly možnost vyslechnout svědky, kteří se dle tvrzení žalobce mohli k události vyjádřit. Byť se na první pohled může jevit žalobcovo tvrzení jako účelové a smyšlené, je zapotřebí podotknout, že ani příběhy na první pohled těžko uvěřitelné nemusí být nutně nepravdivé (a naopak). Správní orgán I. stupně tak dle názoru soudu měl žalobcem zmiňované manžele K. vyslechnout, popřípadě se v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí náležitě vypořádat s tím, proč jejich případný výslech považuje za nadbytečný. Správní orgány však neučinily ani jedno, ani druhé a vystačily si se svědeckými výpověďmi svědků hovořících shodně pouze v neprospěch žalobce. Takovýto postup však není přípustný tím spíše za situace, kdy žalobce ve své výpovědi naznačil, že schválnostem, popř. i jinému protiprávnímu jednání (květiny u jeho chaty měly být polity naftou, syn svědkyně B. mu měl z jeho sklepa odnést blíže nespecifikovanou věc) naopak v osadě čelí on sám. Soud proto dává zapravdu žalobci, že správní orgány pochybily, když žalobcovu zmínku o možných svědcích, kteří mohli svědčit v jeho prospěch a kteří mohli vnést nové světlo do objasňování vzájemných vztahů mezi chataři v osadě, ponechaly bez povšimnutí. Tímto opomenutím porušily zásadu materiální pravdy vyjádřenou v § 3 správního řádu; tedy nepostupovaly tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Opomenutí důkazního návrhu zatěžuje napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

33. Soud je rovněž názoru, že se správní orgány měly v odůvodnění svých rozhodnutí pečlivěji vypořádat s žalobcem namítanou nedůvěryhodností svědků. Dle správních orgánů obou stupňů nemůže pro účelovost svědecké výpovědi svědčit sám o sobě vztah osob blízkých, respektive vztah nájemce a pronajímatele. Tímto se však správní orgány nikterak nevypořádaly se žalobcovými námitkami směřujícími k věrohodnosti svědků D. a B., neboť o nich žalobce v písemném vyjádření ze dne 6. 2. 2020 a shodně též v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uvedl, že s nimi má již řadu let spory, a zmiňuje okolnosti, jež ke vzniku vzájemných sporů vedly. I v tomto ohledu má soud odůvodnění napadeného rozhodnutí, resp. jím potvrzeného rozhodnutí prvostupňového za nedostačující. Napadené rozhodnutí je proto i z tohoto důvodu zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti.
34. Konečně žalobce rozporuje závěry správních orgánů, že se jednání dopustil v přímém úmyslu. Tvrdí, že možná v některých případech jednal v nedbalosti, když si pouštěl hudbu a domníval se přitom, že jeho sousedé v chatové osadě nejsou. Neměl však v úmyslu narušovat občanské soužití v lokalitě. Soud k tomuto uvádí, že skutkovou podstatu přestupku schválnosti dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o některých přestupcích lze naplnit jedinečně úmyslným jednáním, nikoliv jednáním nedbalostním. Pokud by tedy žalobce hlasitou hudbou rušil své sousedy při výkonu jejich práv k sousedním nemovitostem, avšak nikoliv záměrně, vůbec by přestupek dle citovaného ustanovení zákona o některých přestupcích nemohl spáchat. Jak však soud vypořádal již shora, závěr o naplnění formální stránky přestupku, tedy zda se žalobce skutečně vůči svým sousedům v rekreační osadě dopouštěl schválnosti, je předčasný, neboť správní orgány neprovedly důkaz výsledkem manželů K., kteří mohli správním orgánům podat své svědectví, popř. neodůvodnily, proč by se jednalo o úkon neúčelný, a ani se – byť alespoň elementárně – nevypořádaly s žalobcovou námitkou o nevěrohodnosti svědků D. a B.. Až poté, co se řádně vypořádají s důkazními návrhy a případně doplní skutková zjištění, budou moci správní orgány uvážit, zda zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že žalobce jednal úmyslně.
35. Nad rámec odůvodnění (*obiter dictum*) k tomu soud však dodává, že bez ohledu na formu zavinění může být opakovaná produkce velmi hlasité hudby v rekreační osadě (pokud k ní skutečně dochází) posouzena jako protiprávní imise ve smyslu § 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Proti jejímu pronikání na jejich pozemky mají vlastníci sousedních nemovitostí k dispozici prostředky soukromého práva (zejm. tzv. zápůrčí žaloby). Poruší-li žalobce povinnost případně mu uloženou soudem v občanském soudním řízení na základě takové žaloby, mohou se oprávnění domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce, přičemž soud upozorňuje, že v takovém případě je možné, a to i opakovaně, ukládat pokutu výrazně vyšší, než jaká byla uložena správními orgány v posuzovaném řízení [srov. § 351 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“)]. **Pokud tedy k rušení sousedů hlasitou hudbou nad míru přiměřenou poměrům skutečně dochází, nelze spoléhat na to, že to zůstane bez významnějších právních následků.**

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

36. Vzhledem k tomu, že se správní orgány opomenuly vypořádat s důkazním návrhem žalobce, zatížily svá rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil, a to bez nařízení jednání [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů je napadené

rozhodnutí zatíženo i z toho důvodu, že se správní orgány dostatečně nevypořádaly s námitkou žalobce o nedůvěryhodnosti některých svědků.

37. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení správní orgán především provede (dle své úvahy případně i prostřednictvím dožádaného orgánu – srov. § 13 správního řádu) výslech manželů K., nebo přesvědčivým způsobem vysvětlí, proč jej považuje za nadbytečný. Vypořádá se také s námitkou nevěrohodnosti svědků D. a B.. Následně znovu posoudí otázku zavinění a vypořádá se s žalobcem uplatněnou obranou (srov. bod 34 tohoto rozsudku).
38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalobci soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Tato částka sestává ze zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3 000 Kč a nákladů na zastoupení ve výši 8 228 Kč. Náklady na zastoupení tvoří odměna za dva účelné úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], dvě paušální částky jako náhrada hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a náhrada za daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) ve výši 1 428 Kč, kterou je zástupce žalobce, jenž je společníkem advokátní kanceláře, která je plátcem DPH, povinen odvést (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupce žalobce JUDr. Ing. Bystríka Bugana ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. července 2021

JUDr. Bc. Kryštof Horn, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.